

IN MEMORIAM NÉMETH ATTILA, APU

MMXVII-MMXVIII.

by Balazsh Branyi

Egy év elszelelt,

Mióta sírodban pihensz.

Könnyek öntözték rajta a virágokat,

Szekfűt, örökzöldet, margarétát s mást,

Szívem nehéz most is,

Hiányod olyan, mint a végtelen Úr,

Hiányzik bölcsességed, tanácsod,

Hiányzik neked Anyu és a gyerekek,

De én hiszem, míg a tested a földben pihen,

Lelked őrködik rajtunk szüntelen.

Ámen.